

извѣстихъ на Златка, че официритѣ, които той бѣше испратилъ за да купятъ сичкитѣ землы и къщы, които бѣхъ покрай Нединѣтъ, дошли и искахъ да му говорѣтъ. Той заповѣда да ги пустнатъ за да влѣзнатъ, и тѣ му показахъ плана на работѣтъ, коѣто щехъ да прѣдузематъ за направѣ на Нединѣтъ къщѣ. Тѣ бѣхъ притурили тамъ едниъ голѣмъ градинѣ и едниъ краснѣ градинка за разходкѣ, коѣто щеше да бѣде свѣршена, ако да бѣхъ были могли да оборѣтъ едниъ хижицѣ, коѣто ся намираше по срѣдѣ срѣдѣтъ на единия Алея* за разходкѣ, и коѣто разваляше съразмѣрността. А защо не отъмнахте тази хижицѣ? рѣче царъ Яко, като думаше на официритѣ и на архитекторнитѣ (дулгеритѣ), — Господару, му отговорихъ тѣ, нашійтъ царъ ни не забранилъ да прѣсилваме кого было да было; а тамъ ся найдѣ единъ человекъ, който никъкъ нерачи да продаде хижицѣтъ си, колкото и да му обричаме да му платимъ четири пѣти по-много отъ колкото мя врѣдеше. — Ако бѣше былъ този врагъ мой падданникъ, обѣсилъ быхъ го, рѣче Яко. — Вый щехте по-прѣди да испраздните чашѣтъ си, рѣче вълшебницата. — Вѣрвамъ че чашата не щеше да може да му избави живота, рѣче Яко; защото не е ли ужасно единъ царъ да неможе да бѣде господаръ въ своитѣ държавы, а да бѣде принуденъ да остави едниъ работѣ, коѣто желае да свѣрши, чрѣзъ упорството на единъ нехрани-майка человекъ, който щеше да ся счита за най-честитъ, като ся обогатеше, и щеше още да задължи господара си безъ да го принуждава да употрѣби строгостѣтъ, или да остави цѣлѣтъ и намѣреніе то си? — Азъ не

*) Прѣходѣ, пѣтъ между два рѣда дървета.